

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Ende Mirakelen Vanden H. Ende Honichvloeyenden Leeraer Bernardvs

Verstock, Gasparus

T'Hantwerpen, 1650

Cap. 4. Van sijne ootmoedicheyt in 't preken ende vlieden der
gheestelicke digniteyten.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37315

CAPITTEL IV.

Van sijne ootmoedicheydt in't preken ende vlieden der Gheestelijcke digniteyten,

Lof
sijnder
Sermoo-
nen.

DEn man Godts soo erbaeren wesen
De inde H. Schriften / heeft sandt
eenighen loon het woordt Godts ghepre-
dicht d'welck een-teghelijck soo aenghe-
naem was / datse hem met Gheestelijcke
digniteyten wilden ver-eeren / die hy al-
te-saemen weygherden t'aenbeerden.
Sijne neersticheydt was seer groot in't
vlieden der uptwendighe prachticheydt
ofte staet / ende al hadde hy verkosen / ver-
woyten te zyn in't huys des Heeren /
nochtans hadde hem de Goddelijcke
boosfichicheydt sulcken grooten gra-
den ghegeven / dat hy inde H. Kercke
meer vzychten boozts vzychte / als de
ghene die tot verheben staet comen wa-
ren: Want hoe ootmoedigher hy was /
soo veel profijtrigher was sijne onverrich-
tinghe aen de menschen / niet tegenstaen-
de en heeft noyt den naem van eenen lee-
vaer willen aen-nemen. Saltgh is hy
die (ghelijck eenen der Heylighe heeft
gheseyt) die de Wet heeft bemindt / ende
naer den stoel niet en staet: hoe gheluck-
kigh

Vliet uyt-
wendighe
dignitey-
ten.

Sijne
moedi-
cheyt in
de selve
te vliede.

kigh heeft BERNARDVS inden stoel
 der deughden gheseten als hy den stoel
 der Gheestelijcke digniteyten niet en
 heeft willen besitten. Dat meer te ver-
 wonderen is/ als hem eenighe Gheeste-
 lijcke digniteyten ghepresenteert wierde /
 en wepgherden die niet met eenighe we-
 derspannicheydt / maer door de Godde-
 lijcke gracie wiste sijn selven soo wijse-
 lijck te draeghen / dat hy daer toe niec
 ghepraemt en wiert. Moyses heeft 't op-
 perste Priesterschap aen sijnen broeder
 Aaron obergheset/ om dat hy een belam-
 merde sprake hadde; maer BERNAR-
 DVS die seer wel-sprekende was/en heeft
 anders gheen beletsel ghehad om tot
 berheben staet te comen / als sijne oot-
 moedicheydt / die 't selve niet en wilde
 toe-laeten. Hierom heeft hy met rechte
 Godt ende menschen aenghenaem ghe-
 weest / die niet alleenelijck sonder giften
 ontfanghen/ maer oock sonder Gheeste-
 lijcke digniteyten t'aenbeerden ende met
 groot profijt bande menschen het woordt
 Gods ghepredickt heeft / ende altyde
 neerstigh gheweest om een-iegghelijck te
 helpen / ende nochtans niet willen berhe-
 ben wesen. Seer selden ginck hy uyt het
 Clooster / ten sy om op d'omliggende
 plaessen te prediken/ maer soo dickwils
 al st van noode was dat hy sebers moeste
 gaen/

Sijn oot-
 moedi-
 cheyt en-
 de yver
 tot sijne
 eyen-
 naesten.

gaen/ hy saeyden in een-iegghelijckx hert
't woort Godts/ d'welck hy dede niet al-
leenelijck alst hem den Paus comman-
deerde / maer oock alst hemant vande
Prelaeten op hem vereyschten; ende
was hy oock Prelaet/ nochtans (sijn sel-
ben in alles verootmoedighende) eerder
seer grootelijckx de Priesters / wel weren-
de / dat haer groote eere bewesen moet
worden.

Hy éert
de Prie-
sters.

CAPITTEL V.

Hoe BERNARDVS ghepraemt
vvort om raedt te gheven inden
slach tegen de Teurcken ende de
Francoisen nochtans verliesen.

Ick en kan niet verswighen de groote
lop-spraeke die hy gheleden heeft / e' sy
dooz d'een-boudicheydt oft quaetheydt
van sommige menschen om dat den aen-
bal op het heylighe landt / dooz synen
raedt ghedaen / mislucket was; d'welck
nochtans hem niet toe te schryven en
was / want den Koninck van Franck-
rijck heeft diversche reysen van hem
vereyscht ende is oock dooz vriecken
vanden Paus vermaent dat hy in dese
saecke soude spreken en synen raedt ghe-
ben.

Bernar-
dus door
't toe-
doen des
Paus ver-
maent de
Koninck
om tegē
de Turck
te vech-
ten.